

Ngày 11 tháng 03 năm 2024

1 Ti-mô-thê 3:1-7 (1)

Chủ đề: *Ví bằng có kẻ mong được làm giám mục, ấy là ưa muốn một việc tốt lành; lời đó là phải lắm.*

Trọng tâm: Chữ *giám mục* - *bishop*^{G1984} chép trong câu 1 đây trong tiếng Hy-lạp là *ἐπισκοπή* - *episkopeo* có nghĩa: *văn phòng chuyên nghiên cứu, xem xét, kiểm tra, trông nom nom, chăm sóc, thăm viếng những người tin Chúa*. Phần nhiều người đã hiểu không đúng chữ *giám mục* này thành *mục sư*, nên có những sự giảng dạy không đúng, vì theo nguyên tắc của Lời Chúa thì giám mục không phải là thầy tế lễ và cũng không phải là mục sư, là người chăn bầy. Vì giám mục là văn phòng có một số người tham gia để chăm sóc, đôn đốc người tin Chúa thì hành phần trách nhiệm của mình, cùng nhau hỗ trợ những người có hoàn cảnh khó khăn trong cộng đồng người tin Chúa, như thăm viếng, cầu nguyện chung, nhóm học Kinh-Thánh. Khác với những người giữ chức vụ truyền giáo, là những người không bị ràng buộc bởi gia đình hay là sản nghiệp, nhưng được xúc dầu để chuyên lo công việc giảng đạo theo ý muốn của Đức Thánh Linh. Chức giám mục lo phần thuộc về Hội Thánh địa phương như tiếp nhận những sự giảng dạy của các sứ đồ và duy trì sự sinh hoạt của Hội Thánh, vì thế cho nên người giữ chức giám mục phải được cộng đồng tín nhiệm, như sứ đồ Phao-lô đã viết: ***Vậy, người giám mục cần phải không chỗ trách được, là chồng chỉ một vợ mà thôi, có tiết độ, có tài trí, xứng đáng, hay tiếp khách và khéo dạy dỗ. Đừng mê rượu, cũng đừng hung bạo, nhưng phải mềm mại hòa nhã; lại đừng ham tiền bạc; phải khéo cai trị nhà riêng mình, giữ con cái mình cho vâng phục và ngay thật trọn vẹn; vì nếu có ai không biết cai trị nhà riêng mình, thì làm sao cai trị được Hội thánh của Đức Chúa Trời?*** Như vậy, chức giám mục phải là người địa phương, có tín nhiệm về tuổi, có khả năng quản trị những sự sinh hoạt trong gia đình riêng của người ấy, được tín nhiệm trong cộng đồng, có khả năng tiếp khách và biết xử lý những công việc có thể đột xuất xảy đến. Có đức tin vào Danh Đức Chúa Jêsus Christ và có sự hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời, khiêm nhường, không kiêu ngạo. Sứ đồ Phao-lô đã khuyên dạy Ti-mô-thê dùng quyền phép của chức vụ mục sư để chọn và lập những người nào xứng đáng vào chức vụ giám mục, để qua những người đó mà chức vụ mục sư được thuận lợi trong công việc chuyên suy gẫm và giảng Lời Chúa cho Hội Thánh, vì chức vụ giám mục này cũng giống như các trưởng lão trong dân Y-sơ-ra-ên khi xưa vậy. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 18; Phục truyền luật lệ ký 21; Giô-suê 9;

Ngày 12 tháng 3 năm 2024

1 Ti-mô-thê 3:1-7 (2)

Chủ đề: *Người mới tin đạo không được làm giám mục, e người tự kiêu mà sa vào án phạt của ma quỷ chẳng.*

Trọng tâm: Bài trước chúng ta đã biết chức giám mục không phải là chức vụ mục sư, nhưng là những người giúp cho chức vụ mục sư được thuận lợi trong việc đôn đốc, coi sóc những sự liên quan đến sự sinh hoạt của cộng đồng người tin Chúa trong Hội Thánh địa phương, nên sứ đồ Phao-lô đã khuyên dạy Ti-mô-thê biết những người như thế nào thì mới được giao công việc làm giám mục, tức là những người đã có gia đình riêng, có con cái, biết dạy dỗ quán xuyến công việc của gia đình và có tiếng tốt với mọi người, cả những người đã tin Chúa và những người chưa tin Chúa, vì đó là bông trái bổn tánh của người đó. Sứ đồ Phao-lô đã nhắc cho Ti-mô-thê biết tiêu chuẩn để chọn người làm giám mục, đó là ***Người mới tin đạo không được làm giám mục, e người tự kiêu mà sa vào án phạt của ma quỷ chẳng***. Người mới tin Chúa không thể làm một chức vụ gì trong Hội-Thánh, vì linh hồn người đó chưa được tái sanh, chưa được trang bị sự hiểu biết về Lễ thật, chưa hiểu được các giá trị liên quan đến sự cứu chuộc, chưa có sự hiểu biết về sự sống lại và sự sống đời đời theo Lễ thật, nghĩa là ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người đó chưa được thắp sáng hoặc chưa đủ sáng để có thể quản trị thân thể xác thịt mình vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời. Chưa có sự hiểu biết về việc nghe tiếng Chúa, chưa được nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh Linh, chưa hiểu được những sự sâu nhiệm của Lời Chúa, chưa thật sự thấu hiểu được cuộc chiến thuộc linh giữa linh hồn người tin Chúa với những mưu chước của ma quỷ, nên dễ bị ma quỷ lừa dối mà sa vào án phạt. Ngày sau rốt này, rất nhiều người trẻ tuổi ham thích chức vụ giảng đạo Tin-Lành, nhưng họ không được dạy dỗ đúng theo như Lời Chúa đã cảnh báo về cuộc chiến thuộc linh, nên họ không biết rằng, những sự ham muốn của họ là xác thịt, không phải Đức Thánh Linh kêu gọi. Lời Chúa cảnh cáo : ***Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng***. **Kinh Thánh tham khảo:** Lu-ca 14; Ê-phê-sô 6; 1 Ti-mô-thê 6;

Ngày 13 tháng 3 năm 2024

1 Ti-mô-thê 3:1-7 (3)

Chủ đề: *Người giám mục lại phải được người ngoại làm chứng tốt cho, kẻo bị sỉ nhục và mắc bẫy ma quỷ.*

Trọng tâm: Sự làm chứng tốt từ dân ngoại là nói về hạnh kiểm, đạo đức, kết quả của những công việc mà người ấy đã làm trong xã hội được công nhận là tốt, là nghiêm túc, được tín nhiệm. Vì cả thế gian đều thuộc về Đức Giê-Hô-Va và các quan quyền trong thế gian cũng bởi Đức Giê-Hô-Va chỉ định, vì thế cho nên khi một người giữ một chức vụ gì trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ thì những người chưa tin Chúa trong thế gian sẽ nhìn vào những người vốn đã từng sống ở thế gian như họ, nay trở nên người tin Chúa thì sự làm chứng về Danh của Đức Chúa Jêsus Christ từ môi miệng của người ấy sẽ có sự ảnh hưởng lớn tới đức tin của họ nữa. Còn như những người giữ chức vụ trong nhà của Đức Chúa Trời vẫn còn những tàn tích của con người cũ như vẫn còn quan hệ bạn bè, thương mại, vẫn còn sinh hoạt, vẫn giao lưu với những người quen hoặc bạn bè với những người đang sống theo thế gian, thì ma quỷ sẽ sử dụng các tàn tích đó mà lôi kéo, khiến người đó không thể làm trọn phần công việc trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được, vì Lời Chúa có chép: ***Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư thói nết tốt***. Sự làm chứng tốt từ những người trong thế gian đối với những người giữ chức giám mục, là người vốn sống như họ trước đó, sẽ tạo điều kiện tốt cho sự làm chứng Đạo cho dân ngoại nữa, bởi vì tự nơi linh hồn của loài người vốn được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời, nên tự lương tâm của mỗi người đều có khả năng nhận biết điều lành, điều giữ, nên khi người ta nhìn vào những người mà họ đã từng biết, nay đã có sự thay đổi về đức tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, thì chính Đức Thánh Linh sẽ làm việc trong lòng những người đó mà đánh giá, mà nhận xét cùng nhìn vào cách sống, các hành động, lời nói của những người giữ chức giám mục đó mà người ta nhận biết quyền phép của Đức Chúa Trời **Kinh Thánh tham khảo:** Công vụ các sứ đồ 10; Công vụ các sứ đồ 22; 1 Cô-rinh-tô 15;

Ngày 14 tháng 03 năm 2024

1 Ti-mô-thê 3:8-13 (1)

Chủ đề: *Các chấp sự cũng phải cho nghiêm trọng, không được nói hai lời, không được nghiện rượu, không được tham lợi phi nghĩa, nhưng phải lấy lương tâm thanh sạch giữ lễ mầu nhiệm của đức tin.*

Trong tâm: Chữ *chấp sự - deacons*^{G1249} chép trong câu 8 này, đó là chữ *διάκονος - diakonos* của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *người trợ tế (giúp việc thầy tế lễ)*. Chức vụ này tương đương với những người Lê-vi được chọn làm người hầu việc nơi đền tạm, như vận chuyển và sắp đặt mọi sự thuộc về đền tạm của Đức Giê-hô-Va, mà đền tạm là bóng về thân thể của người tin Chúa. *Người chớ kê sổ chi phái Lê-vi, và cũng đừng dựng bộ họ chung với dân Y-sơ-ra-ên; nhưng hãy cất phần người Lê-vi coi sóc đền tạm chứng cớ, hết thầy đồ đặc và các món thuộc về đền tạm. Ấy là người Lê-vi sẽ chuyên-vận đền tạm và hết thầy đồ đặc nó, cùng sẽ làm công việc về đền tạm và đóng trại ở chung quanh đền tạm. Khi nào đền tạm dời chỗ, thì người Lê-vi sẽ tháo dỡ nó; khi nào đền tạm dựng lại, thì họ sẽ dựng nó lên; còn người ngoại đến gần sẽ bị xử tử.* Người Lê-vi được đựng chạm tới các vật thuộc về đền tạm, ngoại trừ việc dâng tế lễ, là bóng về việc rao giảng Tin-Lành là thuộc về chức vụ mục sư. Còn lại những công việc tiếp nhận của lễ, tiếp nhận các vật dâng hiến của dân sự, báo cáo những sự xảy ra trong dân sự, quán xuyến mọi sự thuộc về đền tạm, tức là tổ chức của Hội-Thánh và duy trì mọi sự thuộc về hoạt động của Hội-Thánh dưới sự quản lý của thầy tế lễ. Chính vì mối quan hệ trợ giúp, trợ tá, trợ lý những sự thuộc về nhà của Đức Chúa Trời, nên các chấp sự phải nhận biết sự nghiêm trọng của công việc mình, và ma quý luận tận dụng mọi cơ hội, các đồn lũy thuộc về con người cũ để tiếp cận những người giữ chức chấp sự, để lũng đoạn Hội-Thánh hoặc gây khó khăn đối với chức vụ mục sư, là người rao giảng Lời Đức Chúa Trời. Bất kỳ một tổ chức nào mà không có Đức Thánh Linh cai trị, thì hệ thống chấp sự sẽ trước hết là thoái hoá, thay vì *chấp sự* thì trở thành *trị sự*, nghĩa là ban trị sự sẽ cai trị cuộc sống của những người giữ chức vụ thầy tế lễ (mục sư) như trả lương, sắp xếp nơi ăn chốn ở của mục sư và thậm chí là kiến nghị thay đổi mục sư! là những sự nghịch lại mạng lệnh và sự chỉ định của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, vì chức vụ mục sư, là chức thầy tế lễ nhà vua sẽ thay mặt Đức Giê-hô-Va để chỉ định nhân sự, răn dạy dân sự sống theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 32; Dân số Ký 1; Lê-vi ký 25;

Ngày 15 tháng 03 năm 2022

1 Ti-mô-thê 3:8-13 (3)

Chủ đề: *Những người đó cũng phải chịu thử thách trước đã, nếu không chỗ trách được thì mới được làm chức chấp sự.*

Trong tâm: Những người được mục sư chỉ định (như Môi-se chỉ định theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va) làm chức chấp sự sẽ phải những người đã được thử thách hoặc trong đạo hoặc trong cuộc sống, từng trải công việc quản lý, có kinh nghiệm làm công việc như sắp xếp, tổ chức, quán xuyến, lo toan và thi hành công việc mà người ấy đã được giao. Sứ thử thách có nhiều nghĩa khác nhau, nhưng phần quan trọng là người đó đã vượt qua những sự cám dỗ và luôn hoàn thành công việc mà ấy được giao. Người đó phải có danh tiếng tốt, trong sạch trong các mối quan hệ hoặc chưa có gia đình hoặc đã có gia đình riêng, biết dạy dỗ con cái, hiếu thảo với cha mẹ, trung tín trong sự dâng hiến, không tham lợi bất nghĩa, không nghiện rượu, không kết bè đảng, có đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời như Lời Chúa đã chép là: *Các chấp sự cũng phải cho nghiêm trọng, không được nói hai lời, không được ghen ghét, không được tham lợi phi nghĩa, nhưng phải lấy lương tâm thanh sạch giữ lễ mầu nhiệm của đức tin. Những người đó cũng phải chịu thử thách trước đã, nếu không chỗ trách được thì mới được làm chức chấp sự. Vợ các chấp sự cũng phải nghiêm trọng, chớ nói xấu, phải có tiết độ và trung tín trong mọi việc. Các chấp sự chỉ nên làm chồng của một vợ mà thôi, phải khéo cai trị con cái và nhà riêng mình.* Chức vụ chấp sự có thể ví như cai tai, cái mắt và cánh tay của thầy tế lễ vậy, vì thế cho nên các chấp sự phải nhận biết chức vụ của mình là quan trọng dưới chức thầy tế lễ, vì thầy tế lễ có quyền chỉ định các chấp sự thi hành công việc đại diện thầy tế lễ trong khi thầy tế lễ không thể có mặt hoặc không thể trực tiếp làm công việc đó, như Lời Chúa có chép: *Người Lê-vi sẽ giữ chức phận của người và chức phận của cả hội chúng về trước hội mạc mà làm những công việc của đền tạm. Cũng phải coi sóc hết thầy đồ đặc của hội mạc và mọi vật chi dân Y-sơ-ra-ên giao cho đặt dùng làm công việc của đền tạm.* Người Lê-vi (chấp sự) cũng đại diện cho dân sự của Đức Chúa Trời nữa: *Hãy chọn lấy những người Lê-vi thế cho hết thầy con trưởng nam của dân Y-sơ-ra-ên, và súc vật của người Lê-vi thế cho súc vật của dân Y-sơ-ra-ên; vậy, các người Lê-vi sẽ thuộc về Ta. Ta là Đức Giê-hô-va.* **Kinh-Thánh tham khảo:** Dân số Ký 3; Dân số Ký 18; Rô-ma 16;

Ngày 16 tháng 3 năm 2024

1 Ti-mô-thê 3:8-13 (3)

Chủ đề: *Vì ai khéo làm chức vụ mình thì được bậc cao trọng và lòng rất dạn dĩ trong đức tin đến Đức Chúa Jê-sus Christ.*

Trong tâm: Trong đền tạm của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, thì ngoài thầy tế lễ ra là những người Lê-vi lo vận hành công việc của đền tạm và Đức Giê-hô-Va có luật riêng để bảo vệ và bênh vực quyền lợi của những người Lê-vi. Trong các Hội-Thánh lớn, có nhiều tín hữu thì người ta phải chiều theo Luật pháp mà Đức Giê-hô-Va đã thiết lập hệ thống vận hành hoạt động của Hội-Thánh như tại đền thờ của Đức Giê-hô-Va vậy, nhưng theo Lễ thật thì người ta không gọi theo cách cũ, mà gọi theo cách mới là chấp sự. Dầu vậy, dù chúng ta hầu việc theo cách mới của Đức Thánh Linh thì người ta cũng không được phép vượt qua các Lời đã chép, như sứ đồ Phao-lô đã chép: *Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đầy tớ của Đấng Christ, và kẻ quản trị những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời. Và lại, cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành. Về phần tôi, hoặc bị anh em xử đoán, hoặc bị tòa án nào của loài người xử đoán, tôi cũng chẳng lấy làm quan hệ gì. Chính tôi chẳng tự xử đoán mình nữa; vì tôi chẳng thấy mình có điều gì đáng tội, nhưng tôi cũng không nhờ sự đó mà được xưng là công bình: Đấng xử đoán tôi, ấy là Chúa. Vậy, chớ xét đoán sớm quá, hãy đợi Chúa đến; chính Chúa sẽ tỏ những sự giấu trong nơi tôi ra nơi sáng, và bày ra những sự toan định trong lòng người; bấy giờ, ai nấy sẽ bởi Đức Chúa Trời mà lãnh sự khen ngợi mình đáng lãnh. Hỡi anh em, ấy là vì cố anh em, tôi đã dùng những lẽ thật nầy chỉ về chính mình tôi và A-bô-lô, hầu cho anh em học đòi hai chúng tôi, chớ vượt qua lời đã chép, và chớ sanh lòng kiêu ngạo, theo phe người này nghịch cùng kẻ khác. Bởi vì, ai phân biệt người với người khác? Khi người tin Chúa nhận lãnh những sự được chỉ định của thầy tế lễ, thì hãy làm công việc đó vì Đức Thánh Linh ở trong mọi sự và Ngài làm mọi sự đó.*

Kinh-Thánh tham khảo: Giảng 2; 2 Cô-rinh-tô 9; Cô-lô-se 3;